

Shadon terjeszkedési törekvései a Hetedkorban

TÖRTÉNELEM

Lelkem halhatatlanságának megfogásától szolgálom a Hét Arcú istent és ahogy korábbi életeimben úgy az elkövetkezőkben is fogom. Feladatom létezésem ezen szakaszában, hogy Domvik nyájának tagjait az igaz útra tereljem és tartsam is ott örökölt földünk, Shadon Birodalmának határain belül. Nem könnyű szolgálat ez és az út, amelyet bejárnom adatott sem mindig vezérel engem egyenes ösvényekre.

Ezen iratban, adja Domvik, hogy csak arra méltó kezekbe jusson el, arra a roppant nehéz feladatra vállalkozom, hogy hittestvéreimnek összefoglaljam azon rettentő vállalkozások rövid krónikáját, amelyek istenünk és kultúránk szavát vitték el Ynev kontinensének legtávolabbi pontjaiba. Forrongó jelenünkben még nemességünk legjobbainak okításából is hiányoznak azon fejezetek, amelyek ezen embert próbáló vállalkozásokról szólnak.

Pedig nem véletlen, hogy utazók Shadon határaitól távol is akadhatnak olyan tárgyi emlékekre és bizonyítékokra, melyek szavak nélkül regélnek arról, amit hittársaimmal egymás között csak mint „shadozinációnak” emlegetnek megsáruult pergamenek értelmezése és rendszerezése közben. Ezek az iratok birodalmunk történelmének elveszett fejezeteiről mesélnek.

Különös fintora a sorsnak, hogy egyes ilyen művek eredetije nem is országunk birtokában van ma. Krad egyháziainak pontosan katalogizált könyvtárai rejtik azokat a shadoni nyelvű tekerceket, amelyekből, mint színes moziakdarabokból összeilleszthető a történetírásnak ezen fehér foltja. Magam is Ó-Pyarron szerzeteseinél vendégeskedtem éveket, hogy a Dúlás hagyta romok közül saját kezemmel kaparjam ki a minket érintő leleteket.

A shadozinációk eszméje úgyhiszem egyidős a birodalomalapításunkkal: Pyarron már ezer éves volt, amikor az ősi Godon területén eleink magasra emelték örökségüket kinyilvánító lobogójukat és a Hét Arcú jelét a vértjükre festett lovagok visszahódították az emberi nem megszégyenülésének színterét a rohanó időtől és fakuló emlékezettől. Az eltelt évszázadok is csak azt bizonyítják mennyire fontos munkám gyümölcseinek, ezen irat fennmaradása.

Fiatal birodalomként eleink egyfajta irigységgel tekintettek az idősebb Pyarron látványos térnyerésére és isteneinek népszerűsödésére az emberiség között. Kultúrájuk futótűzként terjedt el előbb a Sheralig, majd azon is túlvetette a fajunkat olyannyira jellemző akarat és kitartás, mely anyagi testünk halandóságából és törékenységből fakad. Lám, igazi fegyverünk az elménk akarata, lelkünk hite.

Így az **ELSŐ SHADOZINÁCIÓ** időszaka a Psz. 1400-as évekre tehető. Birodalmunk ekkor még alig volt négyszáz esztendő, határain belül Domvik volt az úr és vaskézzel követelte meg az egyház (igen helyesen) a feltétlen engedelmisséget a tartományaiban. Ez azonban nem mindenhol zajlik zökkenőmentesen. Egyházunk bölcs vezetői pedig úgy gondolják, hogy a kétkedőknek és tévelygőknek bizonyíték kell, hogy kié is a valódi tejhatalom.

Az irány északnyugat, keresztül a kontinensen indulnak meg inváziós sereg gyanánt birodalmunk legjobbjai, hogy terjesszék a hitüket és kultúrájukat. A környező országokat elsöre megrettentí a mozgolódás, ami nagyobb háborúságokat előzne meg és kitaró diploma járással biztosítják, hogy a különös vállalkozás elkerülje az ő határaikat. Így a shadozinációs sereg iránya kissé szokatlanul alakul: északra kelnek át a tengeren, ahol barbár, civilizálatlan népeket találnak, a Gályák-tengerének északi partján menetelnek végig.

Hercegségeket és városokat alapítanak, Domvik hitére térítik az őslakókat, igazságot tesznek a törzsek acsarkodásai között, de csak a legvégső esetben folyamodnak erőszakhoz. Lovagi tornákat rendeznek a mai Kereskedő Hercegségek területén, majd továbbállnak. Titkos iratok tanúsága szerint a Szürkecsuklyás Testvériség alapítása is erre az időre és térségre tehető, ami egészen más célból alapított közösség volt.

A Hat Város területeit elérve először találják szembe magukat a pyar eszmékkel ténylegesen. A városok utcáink a térítő papok vallási vitája az új építésű pyar templomokból kirohanó papokkal mindennapossá válik, hamarosan a katonai vezetők is asztalhoz ülnek, hogy felosszák egymás között a Hat Várost egyenlő arányban, ami látszólag nem nehéz, de egy Erionból érkező kyr nemes érkezése új irányt ad a tárgyalásoknak ... és a shadozinációnak is.

Északra tartanak innen, Godorába, ahol több szentélyt és templomot is alapítanak, évekre megállnak itt. Addig is irodalmuk és kultúrájuk is meggyökeresedik, Erion nemességének körében népszerűvé válik a Shadoni Párbajkódex és rövid-, hosszabbéletű iskolák születnek egy-egy nevesebb mester körül. Sokan hazatérnek, de több új hívő csatlakozik Domvik seregéhez, amikor egy hideg évszak derekán, állítólag istenünk egy jeladásán felbuzdulva, tovább indulnak északra.

Útjuk semmivel sem lesz könnyebb, mint odáig. Sőt, Ediomad hegyeinél úgy tűnik, hogy vállalkozásuk végleg kudarcba fúl. Hihetetlen veszteségeket szenvednek el a mélység szörnyetegeivel szemben, amikben sokak az őshaza ugarját mételyező démonok testvéreire ismernek rá. Nyugat felé fordultak hát, hogy lápokon, mocsarakon, hegyeken keresztül kijussanak az óceánig. Sok hittársam hisz benne, hogy ekkor felvették a kapcsolatot a szépek népével, de erre vonatkozóan nem találtam hiteles dokumentumot.

Az bizonyos, hogy Sirenar erdőbirodalmát átkarolva jutottak el oda, ahol a jövendölések szerint a „lenyugvó nap megfagy”. Az bizonyos, hogy saját magukkal épített hajókkal érkeztek meg Riegoy öblébe, mely sokuk számára az utazás végét jelentette egyszer és mindenkorra. A fél évszázados küldetés alatt a legfiatalabb Shadonból indult kóborlovagok is deres halántékú hadfikká értek, arról nem is szólva, hogy aggasztó híreket kaptak az utolsó években otthonról.

Shadlek árulása mögött talán éppen egy, a shadonizációból időközben visszatért vándor pap ármánykodása áll. Annyi bizonyos, hogy P.sz. 1445-ben Raqua Amanovik átkelt a Gályák-tengerén híveivel, hogy elfoglalja a szent földet és megalapítsa Gorkivot. Shadont hátrányos helyzetbe hozta ez a fordulat és nem tudta tovább finanszírozni a távoli hitvalló sereget pénzzel és utánpótlással.

Ígyhát sokan visszatértek, de sokuknak már fia vagy éppen unokája volt, aki a külvilágban keveset jelentő rangokkal és titulussal olyan hazába térhetett vissza, ahol mindezek éppolyan fontosak voltak, mint az ereikben folyó vér eredete. De sokan maradtak és még évtizedekkel később is vannak olyan felfedezések, tettek és teljesítmények lejegyezve, amely még egy igazi shadoni vérű nemes nevéhez köthető.

***

jegyzetek a további terjeszkedésekhez

Második Shadonizáció (...)

avagy a Tengeri Térítés.
Keleti-Óceán mentén a Sinemos-tengerig.

Corma-Dina háborúk eredete.

Új szerzetesrendek alapítása.

Menhírek állítása a szigeteken.

Keleti – és Északi Városállamokban elterjedt a hit.

Gorvik elzárja az utánpótlás útját a tengeri farkasokkal.

Több szakaszban zajlott, évtizedes eltérésekkel.

A kezdeti missziós vállalkozások fokozatosan változtak katonai célú és kinézetű hadjáratokká.

Harmadik Shadonizáció (...)

Nyugat felé indultak meg.

Féldomíniumok kialakulása.

Tervezett és szervezett politika a Pyarroni Államközösség határainak mentén.

Dél felé indult expedíciók elvesztése.

Napjainkban is tart.

A Dúlás újabb lendületet adott neki.

Egészen Krán határáig eljutottak a térítők a csatáerré változott pyarronon keresztül.

Újkori céljaik a nomádok fokozatos átállítása, egy hatalmas Katedrális építését tervezik (minél közelebb Új-Pyarronhoz).

Diplomáciai csatározások a pyar eszmékkel és a nomádok hitével.

2016.06.29.

Szerző: Gulandro

Forrás: Kronikak.hu

Szerkesztette: Magyar Gergely